

Keď vlk uzrel ich vynález, roztriasol sa ako osika.

– Mne nevadí zostať tu hore, je mi tu skvelo, – zopakoval priateľom.
Medveď a jazvec si ho však veľmi nevšímali, zobrali ho k pneumatike
a posadili ho do nej.

– Neboj sa, všetko máme pod kontrolou, – uisťoval ho jazvec.

– To je ono, – dodal Oz. – Super, ideme na to! – zvolal a pustil lano.
Pneumatika sa začala šmýkať najprv veľmi pomaly a so škripotom, no
zrazu nabrala rýchlosť. Takú rýchlosť, že ju vtáky a zvieratá ani nevideli
uháňať. V ušiach im zahvižďalo a letmo zahliadli akúsi tmavú šmuhu.
Vlk v pneumatike letel dolu kopcom, až kým nedorazil k vrbe. Tam ho
pneumatika vymrštila a on treskol do jazera ako kameň.